

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

„Popor de domni“.

Omul cinstit și cu bună credință în gândurile și acțiunile sale nici n'ar pute crede, că în imnurile de admirație și propagandă ce Bartha Miklós le întonează federalismului ar pute să fie ascunse mârșăvenii egoistice, șovinism îngust și o exploatare josnică în scopuri perverse.

Și totuși așa este.

N'ai pute crede ca cel-ce cântă laude și măriri lui Dumnezeu, în același moment să se gândească la necuratul.

Și totuși așa este.

N'ai pute crede, că cel-ce apoteosează libertatea și binefacerile ei, constituționalismul și roadele lui, ideile timpului modern și succesele acestuia — în același timp, cu același glas și cu aceeași suflare, se preamărească și încâtușarea, silnicia și opresiunea, bruscând astfel toate ideile generoase ale veacului ce se stinge.

Și totuși așa este.

Același Bartha Miklós, care propagă federalismul pentru Austria, — îl combate pentru Ungaria, deși condițiile sunt absolut aceleași. Mai mult. Cuvintele lui la aparență generoase, liberale și inspirate de principii mari, la adeca nu sunt decât frase de fariseu, care una vorbește și alta gândește.

El susține, că federalismul este rezultatul constituției liberale, că în el operează forța adevărilor istorice, că el a înlocuit deja în momentul când voința poporului a început să se valideze, că el este o pretențiune legitimă a ideii naționale, prin împlinirea căreia „monarchia Habsburgilor” intră într'un nou curs al istoriei universale ca centru de cristalizare pentru noua viață a micilor popoare libere din Orientul Europei.

În același moment însă el gândește astfel:

Las' să se dărăpânească Austria, să se împartă și să se împrăștie; să crească chaosul și să se turbure cât mai mult, căci atunci, oh atunci, va fi și mai tare și mai solid statul unitar maghiar și punctul de gravitație al imperiului său va transpune în Budapesta, și aci va fi reședința domnitorului și nu vor mai fi în „monarchia Habsburgilor” don' „popoare de domni”, ci numai unul: *poporul maghiar*.

Cumcă așa gândesc *aprigii federaliști* unguri nu mai încap în două, după spusele lor.

În articolul cu „forța adevărilor istorice” Bartha Miklós scria și următoarele:

„Acest proces poate cauza pagubă relației uniunii reale, dar pentru patria noastră numai de folos poate fi, căci grăbește recunoașterea din toate părțile a aceluia lucru, că punctul de gravitație a monarhiei, trebuie trecut asupra Ungariei unitare!...”

Asemenea și Kossuth Ferencz. În articolul, din care am citat ieri, el mai zicea și următoarele:

„Noi trebuie să vedem marele adevăr, că dacă Austria se sfărâmă în bucăți puterea Ungariei devine dublă, ori triplă, în raport cu monarhiile (!) de peste Leitha, după cum *mosaiatul* austriac se va împărți într'una ori două părți.

„Punctul de gravitație trece negreșit asupra patriei noastre”.

După acestea vom înțelege de ce Kossuth își încheie articolul astfel:

„Să nu fim deci îngrijiați de încercăturile austriace, pentru-că *logica istoriei* operează acolo; și *Dumnezeul Maghiarilor* veghează asupra noastră!”

Eată marea socoteală ce 'și-o fac Ungurii în contul Austriei federalizate. Că socoteala li-e foarte greșită, ar pute să o vadă și ei, dacă n'ar avea vîlul șovinismului pe ochi.

Pentru-că, ori cât „Dumnezeul Maghiarilor” ar veghea asupra lor, nici Ungaria nu se poate subtrage de sub „logica istoriei” și de sub „forța adevărilor istorice”, cari operează în Austria. Pentru-că ceea-ce e adevărat acolo, e adevărat și aici, fiind date aceleași condițiuni etnografice. Și e numai chestiune de timp, ca *Maghiarii* să simtă efectul operațiunii făcute de adevăurile istorice.

În privința aceasta le putem cita un nimerit răspuns, ce li-s'a dat din vreme, chiar din Viena, tocmai a *propos* de rolul ce și-l iau ei în țeară, rolul de „popor de domni”.

Die Reichswehr, valorosul organ vienez, ocupându-se de pretențiunile de hegemonie ale Nemților, scria în primul articol delat 7 Sept. n. următoarele pasaje vrednice de reamărcat:

„Așadar un *popor de domni*! Prin aceasta vrea să se zică, cumcă *Nemților* din Austria li-se compete hegemonia, așa cum o au *Maghiarii* în Ungaria, că *Nemții* ar avea să imprimeze Austriei caracterul de stat, că limba lor ar avea să fie limbă de stat și că cultura lor ar avea să înfrunzeze în mod hotărât dezvoltarea spirituală și economică a imperiului.

Admirabil! — Decât că la aceasta se cere o condițiune prealabilă, care în Ungaria există (? R. Trib.) la noi însă nu, anume o constituțiune pe care să se întemeieze poziția de hegemon a poporului de domni (*Herrnvolk*).

Constituțiunea noastră, care în fundamentele și dezvoltările sale este creată tocmai de *Nemți*, este întemeiată pe *egala îndreptățire a națiunilor* (și Ungurii să laudă cu aceasta, *Red. Trib.*) Ea nu recunoaște o poziție dominantă a unei națiuni singuratic, ba ea exclude chiar o atare posibilitate. Că oare e de regretat aceasta, nu am voi să cercetăm. Am voi însă să observăm, că exemplul Ungariei nu e tocmai *atrăgător*.

Acolo hegemonia *Maghiarilor* se întemeiază pe *legi*, cari numai chiar atăta timp se pot susține, cât naționalitățile, cari prin aceasta sunt împedecate în validitatea lor, stau încă pe loc ocupate cu *începuturile dezvoltării lor culturale și naționale*. Fiecare pas înainte pe această cale, care în cele din urmă nu se poate include dinaintea nici unei națiuni, îngustează în mod firesc hegemonia rasei domnitoare. De aceea ea nu poate conta la o durabilitate...”

Așa scrie „*Reichswehr*”, un organ care pe cum se știe, nu stă departe de cercurile hotăritoare din Viena. Acest pasaj cuprinde don' lucruri de mare importanță: un *respons* la adresa *Maghiarilor*, federaliști prin speculă, cum sunt d-nii Bartha și Kossuth, și un *indemn prețios* pentru noi, *naționalitățile* din Ungaria, cari suferim încă hegemonia „poporului de domni”...

Credem și noi cu „*Reichswehr*”, că hegemonia *Maghiarilor* nu poate dura mult, și aceasta nu numai pentru motivele invocate acolo, ci și pentru motivele înșirate de Bartha în favorul federalismului. Pentru-că adevăurile generale istorice sunt adevăruri ce se impun oriunde, și ele operează cu siguranță *matematică și dincoace*, ca și dincolo de Leitha.

De aceea nici noi nu sîntem îngrijorați: nici de turburările din Austria, nici de nădejile rumenii din Ungaria; pentru-că logica istoriei, care operează acolo, va opera și aici întocmai; ear' *Dumnezeul părinților nostri*, ne va ajuta, ca noi să înțelegem rostul lucrurilor, ce sînt în curs, și să ne validăm și noi la timp potrivit.

Făclia libertății a luminat și în inimile *Românilor*, și ei alătură cu celelalte „*neamuri mărunde*” vor ști se scuturi de pe gât hegemonia „popoarelor de domni”.

Nou proces de presă în contra „Tribunei“.

După știrile ce avem din Cluj, *Tribuna* va avea în curînd un nou proces de presă, pentru sângerosul măcel dela *Mehadica*.

Ieri 'i-s'a înmanuat fostului redactor responsabil, dlui *Andrei Baltes*, în temnița ordinară din Cluj, actul de acuză, pentru 2 articoli învinuitori, cu provocarea, ca să se înfățișeze la pertractarea finală, care se va ține la 5 Octombrie n. a. c.

Articolii învinuitori sînt două rapoarte despre oribilul măcel dela *Mehadica*, publicate în nrul 137 al *Tribunei* din anul trecut.

Acusat este numai dl *Andrei Baltes*, deși s'au fost luat dispoziții pentru eruirea autorilor. Așa se vede însă, că procuratura regească, care stă la ordinul guvernului, nu se interesează atât de autori, cât numai de aceea, ca se de o *nouă lovitură existenței ziarului nostru*. Știm chiar, că guvernul 'i-a pus de gînd să ne ruineze *materialmente*. Și vom vedea, că și în acest proces, care probabil, tot cu osîndă se va sfîrși, va prevala peste toate *amenda de bani*.

Nu e destul, se vede, că la *Mehadica* oamenii nevinovați au fost împușcați ca niște câni, nu e destul, că cei rămași în viață, răniți și orfani, au mai fost și pedepsiți, acum se caută a ni-se da și nouă o lovitură pentru-că am cutezat a denunța lumei acest act de revoltătoare barbarie.

Fie! Vom suporta-o și asta și tot vom trăi și vom continua a ne face datoria de publiciști naționali!

Sibiu, 17 Sept. n.

Românii din Bucovina și guvernul austriac. „Patria” ne aduce un scurt raport despre ședința comitetului național din Bucovina, ținută luni, la 13 Septembrie. Au fost de față mai toți membrii comitetului. Ședința a ținut peste 3 ore. Eată o parte din raportul „Patriei”:

„Dl deputat Dr. George Popovici, în calitate de substitut al dlui president al clubului român lăncu Lupul, la conferințele partidelor majorității autonomiste a schițat în linii generale situațiunea și cele petrecute în ședințele comisiei și subcomitetului parlamentar, precisînd raportul partidelor din majoritate, atât între sine, cât și față de cabinetul Badei.

În urma unei debateri amănunțite s'a votat în unanimitate următoarea rezoluțiune:

„Comitetul partidului național român în deplin acord cu atitudinea politică și procedarea deputaților clubului român din senatul imperial aprobă solidaritatea deputaților români cu majoritatea parlamentară a senatului imperial, consimte, ca clubul român al senatului imperial să sprijinească regimul în lucrarea pentru realizarea principiilor enunțate în proiectul de adresă al majorității senatului imperial și așteaptă, ca regimul să țină pe deplin seamă de justele dorințe ale ferii și populațiunii românești. În deosebi comitetul partidului național român ține mult, ca administratiunea în țeară să fie pusă în conformitate cu principiile exprimate de majoritatea senatului imperial și să se conducă în direcțiune națională și autonomistă în spiritul și sensul acestor principii”.

„Liga” și prigonirile ungurești. „P. Lloyd” de ieri scrie: Comitetul central al „Ligel culturale” române din București este convocat pe 24 Sept. la o ședință, spre a se sfătui: ce poziție să iee *Românii* și anume „Liga” față cu prigonirile, ce *Românii* din Ardeal au să le suferă din partea *Maghiarilor*.

Dorințele lui „P. Lloyd”. Vorbind într'un primarticol despre *autonomia catolică* în legătură cu amănarea conferinței episcopicești, „P. L.” împarte episcopilor sfaturi, cum ar fi să precizeze ei cercul de activitate al organizațiunei autonome. La sfîrșitul articolului organul guvernamental scrie:

„Mai înainte însă episcopatul are să delature încă două pedeci, cari ce e drept sînt numai de natură formală, cu toate acestea pot deveni fatale pentru chestiunea autonomiei. Acestea sînt rezoluțiunile de abstenență și de protest ale *Românilor gr.-cat.* și ale statului catolic din Ardeal. Să speră, că și episcopii acestor *malconțenți* vor urma învîtării, ce li-se va trimite mai curînd, ori mai tîrziu din partea primatului, ca să iee parte la conferința episcopicească, și dacă *Archiepiscopul Mihaly* întru adevăr va fi în poziție de a amîna în această conferință, ca *Românii* în sfîrșit au recunoscut că prin crearea autonomiei regnicolare pentru catolicii de ambe riturile autonomia lor nu e de loc amenințată (!? R. Trib.) — atunci poate că și episcopul cel mai tînăr, contele *Gustav Mailath*, va pute pune în prospect, în numele statului ardelean, o ținută mai puțin bruscă”.

Adecă, după vederile lui, „P. L.” *Metropolitul Mihaly* ar pute să anunțe o ținută mai conciliantă din partea *Românilor*, decum s'ar aștepta din partea *Maghiarilor* catolici din Ardeal?

Constatăm, că aceasta poate fi o dorință a lui „P. L.” o dorință ce constituie o insultă pentru *Românii* uniți, dar pe care nu o vor lua la serios, tocmai pentru-că e numai o dorință a lui „P. Lloyd”.

Din Macedonia.

Lupta pentru limbă.

— Date din istoria Mețovei. —

III.

(Urmare și fine).

Eată articolul, ce am amintit:

Mețova, 6 Dec. v. 1893.

„Imi este imposibil să vă enumăr toate prigonirile, ce *Grecii* de aici cauzează școalelor valache. Dar' prin câteva exemple ce voiu cita, celorții voștri vor aprecia conduita și fanatismul acestor oameni, a căror țință principală, dacă nu unică, este să facă scandal în această regiune.

„Mai mulți tineri studioși, dorind să se bucure de binefacerile instrucțiunii date în școalele valache s'au grăbit să se grupeze împrejurul profesorilor, cari se încearcă să ridice nivelul intelectual și cultural din această regiune. Unul dintre ei *George Colofiri*, care terminase 5 clase la gimnasiul grecesc din Mețova s'a adresat profesorului valach din acest oraș și-l rugă să-l recomande la gimnasiul valach din Ianina sau la cel din Monastir. Profesorul primi cu dragoste cererea lui și-l trimise în Ianina, dar' unchiul tînărului, anume *Achilea Mihut* trimise un emisar, care aduse pe tînărul elev la Mețova. Persistînd în proiectul seu, acesta s'a dus din nou la profesorul valach, care de astă-dată îl trimise colegului seu din Turghia ca să-l trimită la Monastir. *Achilea Mihut* trimise din nou emisarii, care nemulțumindu-se cu aducerea tînărului, apucară un *bilet* ce profesorul îl dăduse persoanei însărcinate să-l întovărească. Trebu să intervieve gendarmeria pentru-că acest bilet să fie trimis autorului seu.

„Eată deci un cas destul de precis asupra violării corespondenței private. Nu este totul aici după câteva zile, unchiul lui *George Colofiri* s'a dus la școala valachă și introducîndu-se în clasă unde se găsea profesorul îl insultă cu obrăncie și-l amenință chiar să-l omoare.”

„Dar' eată un alt fapt caracteristic. *Take Bota* ** întîlnind într-o zi pe unul din elevii școalei valache din Mețova, îi adresă amenințări și reproșări, întrebându-l între altele, ce ar face „*Cînd va veni timpul?*” În

* Tribunalele de aici îl condamnaseră numai la 10 zile de închisoare și 60 piastri (12 lei 20 bani) amendă.

** Acesta este acum primarul orașului, eforul comunității și episcopul catedralei, și aceasta pentru-că este infocatul partizan al lui *Guianopol* cu ai cărui bani a fost ales în toate aceste funcțiuni.

limbagiul *Grecilor* de aici aceasta însemnează realizarea „*Marei idei*”.

„Se vede, din ceea-ce precede, care sînt unelirile *Grecilor* de aici. Și ei înaintează până într'acolo ca să facă agitațiune contra ordinii actuale de lucruri, contra guvernului atât de părintesc și binefăcător al *Sultanului*”.

„Poate că toate aceste să fie iertate provenind din partea laicilor și mai mult încă din partea cătorva capete, care se cred capabile să conducă afacerile unei comunități; dar' ce să zicem, cînd vedem alături de acesti oameni bigoți și denaturați ce orînduește și clerul. Da, domnilor această sectă atât de reuțicioasă, pare că a avut-o în vedere *Helvetius*, cînd în cartea sa „*Studiul asupra Omului*”, se exprimă astfel:

„Dacă dintr-o religione instituită să inspire dulcime și caritate, el (preotul) face un instrument de persecuțiune și de masacu, dacă ca totul diugistător de sîngele vîrsat în *Auto-dafé*, îndrăznește în sacrificiul alt-rului, să ridice mîinile sale ucigătoare către cer, cum au să miră cineva? Călugărul este ceea-ce trebuie să fie acoperit cu sînge eretic, trebuie să se considere ca răsunătorul divinității”.

Toate acestea sînt adevărate, căci și aici cum vîzurăm, ei făcură tot posibilul să împedecă progresul națiunii noastre, dar' fu înzădar. Preoții încercară toate metodele lor ca să împedecă pe părinți de a trimite copii lor la școalele valache, zicînd, că acei cari propun propagandă, au altă religione, că sînt francmasoni, papistași și atâtea alte nume. În fine avînd putere asupra spiritelor oamenilor inculți și mai ales asupra femeilor, ei reușiră să pue o barieră între școala națională și cea greacă fără să se gîndească că negînd națiunea lor, ei blasfemă pe *Dumnezeu*, căci limba este organul spiritului. De altfel tot ceea-ce cauzează acesti preoți nu provine din voința lor ci numai fiind îndemnați de efori și despotul de *Guianopol*, care le ordonă și ei îl ascultă orbește, căci să tem să nu fie pedepsiți prin intermedierea *Exarcului* care depinde de voința *Satrapului*, și nu dea comunității. Deși acestia se silesc din toate puterile pentru exterminarea școalelor noastre însă este înzădar; de oare-ce progresul și urmează calea și este legitim să înainteze cu înecut conform legilor dezvoltării; astfel se întemplă și cu cauza națională, care să găsește într'o stare de fermentațiune și trebuie să intervieve timpul, acțiunea principală, ca să o mărească și să o împuternicească. Este de ajuns să enumerăm puțini elevi în fiecare an, și acei cari urmează sînt adevărați patrioți, pîtrunși în adîncime de țința ce încercăm. Inimile lor palpită la durerile compatrioților lor”.

Vasile Diamandi.

Politică de „csárdás”.

— Dedicăție csárdás-istilor nostri. —

Bihor, Aug. 1897.

(Urmare și fine).

Să o schimbe atât de ușor cu alta? Nu aici va trebui oare ca formațiunile intermediare și anormale să fie cele mai rare?

Noi am crede ca omul se deosebească de alte vietăți chiar prin libertatea voinței sale, prin împrejurarea, că e o ființă independentă, stăpîn pe sine, avînd o conștiință a individualității sale deosebite.

Ear' dacă am deplină conștiință despre ceea-ce sînt și dacă mă știu stăpîn peste ființa mea, nu mă voiu împotrivi oare, cînd vine altul ca să-mi schimbe peste voia mea aceasta a mea ființă și să mă facă altceva decât ceea-ce sînt?

Ori-care om are în primul rînd caracterelor genului omenesce, însușirile omenești, apoi însușirile specifice ale națiunii din care face parte, și în al treilea rînd însușirile deosebite ale individualității sale. Ori-ce individualitate e complexul harmonic al caracterelor generice, speciale și al celor individuale deosebite. Ori-ce altă formațiune e ori transitorie, ori o desfigurare.

Dacă știu ce e deosebirea dintre mine și un alt trecător și am conștiință despre calitățile mele în virtuțile căror fac parte din cutare națiune, ce voi zice luînd seama cum un străin oare-care vrea să-mi steargă acestea calități, să-mi altereze caracterelor elui meu

și să mă treacă în rândul acelor formațiuni transitorii și desfigurate? Nu mi-se va trezi oare conștiința despre demnitatea individualității? Nu voi răspunde oare, că nu voi da nici odată acea parte din sufletul meu, care mă leagă de părinții mei, de frații mei, și mă va lega de urmașii mei? Și ar fi oare un alt răspuns vrednic de statul omenească?

Nu e îndrăjirea, nici șovinismul ceea-ce ne împiedică de a urma căile domniilor-voastre, domniilor dela Oradea-mare și Bratca; e datorința de a apăra individualitatea noastră națională când o vedem atacată.

Dar' domniile-voastre nu veți înțelege cum de atacă un „csárdás” existența noastră națională. Las, că nu ne prea potrivim în a înțelege lucrurile. Domniile-voastre înțelegeți cu ușurătate, cum cei-ce ne gătuesc la Beluș vor să ne înalte la Oradea-mare și Bratca, — noi nu înțelegem — și earăși noi înțelegem cum csárdășul și petrecerile sub patronajul ungurec subminează viața noastră națională, — domniile-voastre nu înțelegeți. Da, știm că e deosebit felul nostru de a înțelege lucrurile.

E în firea lucrului ca salturile csárdășului să se facă între fluerături și cu pînă. Trebuie prin urmare să ne luăm pînă pentru csárdăși și să ne dresăm în arta fluerării.

După csárdăși și petreceri sub patronajul maghiar urmează vizite împrumutate, cunoștințe, preținzi și nouă bencheturi împreună. Cu acestea vine în casele noastre vorba ungurească, ear' cea românească fuge; vom scrie, vom gândi, ne vom purta, vom simți ungurește. Și apoi s'a sfârșit cu romanitatea noastră. Sătmarul e prea aproape pentru a nu vedea cum dragostea ungurească gătue viața noastră națională, ori unde ea e primită! Și chiar domniile-voastre csárdășiști loiali, complesanți și prevenienți și cei cu petrecerile sub patronajul maghiar nu mai știți nici să vorbiți românește cum se cade. Ori este anul barem între domniile-voastre care să știe limba mamei lui?

Avem înaintea ochilor exemplele ce ne admoniază: aceste îmbrățișări vă gătuesc, respingându-le! Nu am fi idiști, când nu am asculta această voce?

Am trăit o mie de ani lipsiți de pace, ascunși în munți și peșteri. Am trăit altă mie lipsiți de drepturi.

Dar' generația, care va lăsa în casa română influința străină, a decretat totala des-naționalizare a fiilor ei. Lipsiți de pace, lipsiți de drepturi am trăit, dar' în momentul în care vom renunța la timbrul național al vieții noastre sociale, noi am încetat de a fi! Sătmarul e aproape, și sunt aproape de noi ai noștri cei cu preținzi binevoitoare a Ungurilor.

Nici cauza nu e atât de bagatelă, încât „Tribuna” să-i fi acordat pe nedrept atîta loc în coloanele sale, nici ținta noastră nu e numai o îndrăjire.

Apărarea caracterului național al vieții noastre sociale — și unde mai avem alt scut pentru existența noastră națională? — a meritat și preocuparea „Tribunei” și o voce de protestare în fața csárdășului și a prieteniei ungurești.

Până-ce e luptă pentru existență, pe față și pe dos, între Unguri și noi, toată prietenia noastră nu poate fi mai mult decît „Soyons amis Silla!...” Dar' nici un amestec între noi și ei!

Domniilor dela Oradea-mare și Bratca, domniile-voastre primiți stringerea mâinilor, ce vă pălmuesc, noi nu putem!

Pentru domniile-voastre curățenia națională a caselor noastre, a inimilor noastre și a întregii noastre vieți e lucru de a doua mână; pentru noi nici-odată!

Căile pe cari umblăm nu se întălesc.

Dar' după acestea domniile-voastre ne veți fi înțeles doară și pe noi, cei-ce umblăm pe alte căi? Ori vă veți fi convinși chiar? Am fi prea optimiști crezând aceasta. Dar' să știți domniile-voastre, ori ne înțelegeți, ori nu, că aici în Bihor, unde trăiați în acea conștiință liniștită, că nu vă contrariează nimeni, să știți, că o mână de oameni va pe-trece cu atențiune toate csárdăș-iadele domniilor-voastre și nu va întrelăsa ocaziile de a spune lunei românești: să nu se rostească după faptele acestora judecata din urmă asupra Bihorului!

Și acum încă ceva. Ne mirăm cum au ajuns trei domni advocați puși în invitarea dela Bratca — e de prios doară să spunem nume — și ne vine greu să referim la ei toate cele spuse aici. Nu se poate să nu ne vină în minte un proverb român — îl știți și domni... De asemenea ar fi de prisos semnatura adevărată sub aceste șire. Domniilor vor ghici și de altcum foarte ușor: de unde atîta atenție față de domniile lor.

Idem.

Serbători în Ticvaniu-mare.

— „Adunarea generală a reunitunii în-
vățătorilor români gr-cat. din ținutul
Lugojului. —

— Raport special. —

Ticvaniu-mare, 8 Sept. n.

Reuniunea învățătorilor români gr-cat. din ținutul Lugojului și-a ținut adunarea generală a X-a la 5 și 6 Septembrie n. 1897 în Ticvaniu-mare, în clasa superioară a școlii elementare gr-cat. române.

Cu această ocaziune frumoasă și înălțătoare serbări românești s'au desfășurat în Ticvaniu-mare. Preoții, cu învățătorii și cu fruntașii români din Ticvaniu-mare au făcut tot ce le-a stat în putință, ca învățătorii, preoții și alți oaspeți, cari vor sosi la Ticvaniu-mare la adunarea „reunitunii învățătorilor”, să fie primiți cu căldură, bine găzduți și să se simtă bine în comuna noastră. Comitetele de aranjare — (de încortelare, de banchet și de producțiune și dans) — în frunte cu parohul primar și protopopul Varadei, dl. Demetriu Rusu, apoi cu neobosiți domni Petru Popoviciu, notar comunal, Janș Birou și Ioan Stoina primarii comunale și alți fruntași au lucrat așa, încât au mulțumit pe toți.

Întîmpinarea în Oravița.

Sâmbătă, în 4 Septembrie la 11^{1/2} ore a. m. au sosit la gara din Oravița atât comitetul „Reunitunii”, condus de președintele său dl. Ioan Boroș, cât și ceilalți învățători, cari au avut a călători cu trenul. Comitetul a fost primit la gară cu mare însuflețire și salutată întâiu de dl. protopop al Oraviței George Popoviciu, apoi de deputațiunea compusă din d-nii Petru Popoviciu, notar, George Căiman, învățător și Ioan Stoina, vice-primar, emisă din Ticvaniu-mare, prin rostul dlui notar Petru Popoviciu. La ambele salutări a răspuns dl. președinte, mulțumind pentru călduroasa întâmpinare. Apoi 10 trăsuri din Ticvaniu-mare stînd la dispoziție au dus oaspeții la hotelul „Împăratul Austriei”, spre a lua dejunul.

Sosirea în Ticvaniu-mare.

După aceea comitetul și oaspeții învățători au călătorit, cu cele 10 trăsuri anume venite, la Ticvaniu-mare unde a sosit la 4 ore d. m.

Înaintea școlii oaspeții au trecut printr-o șiruirea școlarii și ale poporului, cari aclamau cu însuflețire pe cei sosiți, ear' bu-buiturile trescurilor vestiau poporului evenimentul zilei.

În fața școlii așteptau sosirea comitetului și a celorlalți învățători d-nii parochi locali Demetriu Rusu și Sofroniu Pascu, învățătorul Iuliu Birou, cu elevii școlarii, corul „Armoniei” cu drapelul în frunte și o mulțime de poporen. La descălecarea oaspeților corul a intonat un imn de salutare.

Finindu-se imnul între vii aclamări dl. paroch și protopop D. Rusu salută comitetul și învățătorii în numele comunei prin o vorbire acomedată, la care a răspuns dl. președinte Ioan Boroș, mulțumind în numele comitetului pentru strălucita și neașteptată întâmpinare.

Corul intonează, ear' mulțimea poporului aclamează: „Mulți ani să trăiască”!

După acestea oaspeții s'au dus în cortele lor pregătite pe la casele poporenilor.

Conducet de facile.

La orele 6 d. a. comitetul reunitunii a ținut ședință pentru pregătirea rapoartelor pe seama adunării generale.

Seara la 9 ore, adunându-se la școală corul „Armoniei”, împreună și o mulțime de popor și învățători, s'au făcut un concert cu facile și lampioane la casa parohului Demetriu Rusu, locuința dlui președinte al reunitunii Ioan Boroș. După-ce corul a intonat un nou imn de salutare, dl. învățător Iuliu Birou, dirigintele corului, salută președintele prin o vorbire avîntată exprimînd simțimentele de recunoștință pentru înalțata bucurie ce i-se face comunei prin onoarea că primește în stî-nal său pe unul dintre cei mai zeloși fruntași ai clerului diocesan de o parte și pe reunitunii învățătorilor români din ținutul Lugojului de altă parte. La aceasta dl. președinte Ioan Boroș răspunde prin o vorbire frumoasă mulțumind în termeni călduroși pentru manifestățiunile și ovațiunile imponente de bună primire.

După-ce corul a mai intonat câte-va cântări conductul se retrage între strigări nesfîrșite de „Să trăiască!” egite din pepturile mulțimii.

A urmat apoi convenirea socială la ospătăria „Roșiei”, ce a durat până la miezul nopții.

La biserică.

Duminecă dimineața la 8 ore dl. protopop al Oraviței, George Popoviciu, asistat de d-nii parochi Sofroniu Pascu din loc și Avel Pop din Ticvaniu-mic, a binevoit a celebra serviciul divin împreună cu invocarea Spiritului Sfînt. La finea serviciului, la care a participat toți membrii prezenți, părintele protopop a adresat poporului prezent niște călduroase cuvinte despre însemnătatea zilei. A diaconizat dl. Mihail Jivanca, cleric absolut din Lugoj; ear' cântările le-a executat parte corul bărbătesc, parte cel mixt al „Armoniei” sub conducerea dirigentului său Iuliu Birou.

Prima ședință.

La orele 11, intrîndu-se membrii reunitunii și mulțime de popor în clasa superioară a școlii locale, dl. președinte al reunitunii Ioan Boroș, paroch gr-cat. în Zăbran și actualmintea directorul cancelariei episcopale din Lugoj, prin o cuvîntare desaprobată despre autoritatea și misiunea învățătorului, deschide adunarea generală.

După deschidere imediat dl. paroch local Sofroniu Pascu salută adunarea în numele comunei, ear' corul „Armoniei” e salutată prin imnul:

„Munți și văi, cetăți și sate
„Și ori-ce pept românesc:
„Să răsună de cântare,
„Pe ilustra adunare
„Țin'o Domnul cel ceresc!”

Părintele protopop G. Popoviciu propune a se trimite ilustrisimului domn episcop Dr. Demetriu Radu, patronul reunitunii învățătoresc, o telegramă în semn de omagiu și alipire.

Să primește cu strigări de „Să trăiască”!

Raportul general.

Urmează la ordine citirea raportului general despre activitatea comitetului, despre starea fondului și a bibliotecii reunitunii.

Din numitul raport s'au constată:

că reunitunea are 10 membri fondatori, 36 membrii ordinari învățători și 17 învățători-preoți și 3 membrii onorari;

că comitetul a ținut 2 ședințe;

că fondul reunitunii, la finea anului 1896, a numărat un capital de 632 fl. 61 cr., din cari fusă 99 fl. sînt restante în taxe și pedepse;

că biblioteca reunitunii numără numai 42 opuri.

Ridicarea ședinței

După alegerea diferitelor comisii, fiind timpul înăutat, președintele întrerupe ședința la orele 12, anunțînd continuarea acesteia la 4 ore d. a.

În acest interval dl. președinte, însoțit de domni protopopi D. Rusu și G. Popovici face mai multe vizite pe la locuințele fruntașilor din comună.

Masa comună.

La 2 ore d. a. a avut loc la masa comună, în curtea ospătăriei „Roșu” sub un cort anume pregătît, pentru 60 de persoane, la care au luat parte membrii reunitunii și mulți fruntași țărani. Primul toast l'a ridicat președintele pentru Ilustritatea Sa părintele episcop, Dr. Demetriu Radu, patronul reunitunii. Protopopul Rusu a toastat pentru președinte, protopopul Popoviciu pentru inspectorul diocesan; s'a mai toastat apoi pentru primăria comunală, comitetele aranjatoare etc. Președintele la din nou cuvîntul și toastează pentru corul „Armoniei”.

Redeschiderea ședinței.

La 4 ore președintele deschide ședința. La ordinea zilei urmează: lecțiunea practică din scriptologie „Scrierea literelor mari P, și Ț”. predată de Paul Muntean, învățător în Vermeș; două lecțiuni practice din lectură: „Aprinjoarele, lecțiune pentru clasa I., predată de George Poenariu, învățător în Săcaș și „Nu fura”, lecțiune pentru clasa a II-a, predată de Ioan Bogdan, învățător în Oravița; tratatul teoretic „Cari sînt cauzele ce împiedică progresul în școlile noastre populare și prin ce mijloace s'ar pute delătura aceea?” cetit de Iosif Micleu, învățător în Ramna a fost ascultat cu atențiune mai ales din partea țărănilor și a celorlalți laici prezenți.

La finea acestora a avut loc o discuțiune colegială asupra lecțiunilor practice.

Fiind timpul înăutat președintele închide ședința, și vestește a doua pe Luni la 6 Sept. la 9 ore a. m.

Serata musicală teatrală.

Seara la 10 ore s'a ținut „Serata musicală-teatrală” aranjată de comitetul reunitunii române de cînt „Armonia” din Ticvaniu-mare. Din cauza timpului ploios, producțiunea nu s'a putut ține în curte, ci în sala ospătăriei „Roșu”, o încăpere foarte mică pentru astfel de ocaziuni.

Concertul s'a deschis cu un imn de salutare, intonat la adresa învățătorilor. Au urmat apoi celelalte cântări din program: „Călcă române!”, „Noi țărani!”, „Sai Române!”, „În natură” și „Țara mea” terzet pentru cor de copii, au fost viu aplaudate.

După acestea a urmat cantoneta Herșcu Boccegiu, care predată șagalaic de Janș Brusture a produs mult haz.

În opereta „Florin și Florica”, predându-și bine și cu îndemănare rolurile lor, diletanții, d-na Maria I. Birou, Petru Toader și osebît George Belea în rola intrigantă „Paracisierul”, au fost remunerați din partea publicului cu dese și călduroase aplause.

După producțiune a urmat dansul, care încetînd ploaia s'a ținut în curtea ospătăriei cu mare veselie până în zori de zi.

(Va urma).

„Gloria”.

— Adunarea generală a „Asociațiunii de consum în Făget”. —

— Raport special. —

De lângă Făget, 12 Sept. n.

În 10 Septembrie n. s'a ținut I-a adunare generală a „Asociațiunii de consum din Făget” acum „Gloria” și a decurs în mod vrednic.

— Fiind o căldură caniculară — adunarea s'a ținut sub cearl liber, în curtea caselor proprii ale „Asociațiunii”, ca să se demostre evident că Românul umblă cu visirul deschis, lucră la lumina zilei, și nu subminează interesele adevărate ale patriei noastre comune, cu zic șovinisti.

Un public numeros a participat la adunare. Pe cît numai că nu s'a improvizat un umbrar contra teribilei arșite a soarelui ca să fi putut gusta mai îndelung interesantele discursuri ale dlui președinte și ale directorului executiv.

Ședința a fost deschisă precis la 2^{1/2} d. a. de valorosul și neobositul pres. dl. protopop Sebastian Olariu prin o vorbire foarte frumoasă și instructivă. El arată prin o logică inesorabilă șirul nesfîrșit al metecnelor, discreditărilor dela frați și dela inamicii seculari ai neamului nostru, spre a da o lovitură mortală a acestei întreprinderi importante, inacționată spre a preveni lipselor noastre simțite. El desfășură mai departe, că terenul fiind nepregătît, necunoscut și înțelenit, numai cu rară abnegațiune și jertfe necalcabile au putut chiar pe ai s'ei a-i capacita și însuși ca să producă un curent învîpăiat de a-l urma în bine și în rău.

E lucru notoric, că și astăzi s'au aflat unii preoți și învățători, de altcum bine situați — numele sînt odioase — cari calumniază această întreprindere națională, și o desconsideră nevrînd a intra în rîndul acționarilor, căci vezi doamne, sînt învățați cu 25—30% dividendă.

Dar' nici au ne mirăm, dacă considerăm timpul greu, în care trăește și multe pre-județe de care e cuprins poporul nostru, și mai virtos „inteligența noastră”. Președintele re-leavează în discursul său că numai dorul de a ocroti poporul pe terenul comercial în contra exploatărilor speculanților străini l'a inspirat nou cursu și nu s'a odihnit până-ce pericolul a fost delăturat și întreprinderea isbutită.

Vorbirea aceasta atât de mișcătoare, atât de doioasă a emoționat adunarea într-o atîta, încât aplausele numai voiau să înceteze.

Domnul președinte a accentuat în vorbirea de deschidere, că reunitunea noastră a fost riscată și are drept.

Ținutul nostru al Făgetului este cel mai steril, și prin urmare materialmintea mai sărac în întreg Bănatul. Sînt rari aii, în cari pămîntul se producă atîta cît se regreseze și îndestulească pe muncitori; și așa locuitorii noștri în lungul anului sînt necesități a-și căuta isvoară de subsistință pe la fabricile de fier din Nadrag și Reșița, la tăiat și clădit de stăngin prin pădurile erariale dinprejur cari altcum sînt mai toate devastate. S'ar pute deci zice, că precum Moise a stors apă din peatră, așa iubitul nostru protopop Sebastian Olariu, a creat în stîrp și petros pămînt asociatiunea noastră de consum pîndu-ne în umire nu numai pe noi cei aproape de dînsul, ci și lumea mare ce trece prin Făget. Dar' s'au revin la raport.

A urmat amenunțînt raport al directorului executiv dl. Toma Haneș, cu moto: „Voiți să faceți fericirea unui popor, însușiți mai întâiu frica lui Dumnezeu, deschideți istoria ca să știți cine a fost? cine este? și ce trebuie să fie? creați așezăminte comerciale, creșteți bărbăți destoinici pe terenul comercial, prin care factori creați poporului independența și îl veți avînta la o stare materială înfloritoare”.

Trecînd la desfășurarea temei, dl. Haneș arată cu date concrete, că un popor numai prin comerțu ținut poate să înflorească și crească și că aceasta nu se poate ajunge decît prin concordie, prin reunituni. Epilogul raportului a culminat în aceea, că doritori de a consolida întreprinderea noastră tot mai mult am decis:

a) înmulțirea capitalului social la suma de 30.000, în 1200 acțiuni a 25 fl.;

b) schimbarea firmei în „Gloria”, societate comercială pe acțiuni, ceea-ce a provocat un vifor de aplause la adresa directorului.

Dar' mai elocuent decît ori-ce vorbă vor vorbi cifrele, ce ne dau speranța întemeiată, că societatea noastră comercială „Gloria” va trece din isbîndă în isbîndă în viitor.

Miscarea casei a fost la intrate 160.778 fl. 81 cr., egite 159.654 fl. 11 cr., total 320.432 fl. 92 fl. Profitul curat de 5398 fl. 84 cr. pe I. an de gestiune s'a împărțit astfel: fondului de rezervă 539 fl. 88 cr., remunerarea direcțiunii 1390 fl., comitetului de supraveghere 115 fl., personalului din prăvălie 87 fl. 04 cr., conducătorul comercial și contabilului 110 fl., la acționari dividendă 6% 1291 fl. 80 cr., dotațiune extraordinară fondului de rezervă 460 fl. 12 cr., crearea unui fond, pentru ținerea în stare bună a casilor societății 405 fl., profit transpus în contul anului viitor 1000 fl., în total 5398 fl. 84 cr.

Aceste cifre, în comparație cu capitalul vîrsat de 21.530 fl. denotă un progres dintre cele mai strălucite, un câștig mulțumitor și real.

Mai ales, dacă vom ține cont de greutatea începutului în acest nou ram de operațiune, ce abia a încoțit prin straturile poporului nostru, prin acuirarea de firme și a personalului corespunzător, și dacă vom avî în vedere puterile materiale foarte mărginite ale ținutului nostru, nu ne putem decît felicita, că în butul atîtor greutăți, ce încercau a zădărnici întreprinderea noastră, a dat acționarilor un câștig de 6%, pe lângă fondul de rezervă de 944 fl. 88 cr. și profit transpus pe anul viitor de 1000 fl.

Experiența de un an a fost de ajuns ca pe conducătorii acestei reunituni să-i îndemne a propune întemeitorilor ca să mărească capitalul social și să dea prin aceasta un avînt și mai mare reunitunii noastre de consum.

Cu alte cuvinte: cifrele bilanțului nostru comercial dovedesc în mod neîndoiș și eclatant, că prăvălia noastră a făcut progrese și peste așteptare, și prin schimbarea firmei în „Gloria”, societate comercială pe acțiuni, dându-i-se o consistență solidă și pozițiune bine precisată, rezultatele următoare vor pune publicul românesc în uimire.

Rezultatele aceste frumoase și mărețe avem să le mulțumim acestor doi bărbăți cu tact și voință tare, cari de nouă ani de când prevedința lui-i-au trimis, au dat un impuls puternic spre promovarea stării culturale și materiale atît de slăbită a poporului nostru din jurul Făgetului. Prin deschiderea institutului „Făgetana” și a firmei „Gloria comercială”, cari ca luceaferi stau vis-a-vis unul de altul, ni-s'au creat nouă căi spre înaintare sigură.

Înainte cu 10 ani, inteligența din Făget sta din protopopul și învățătorul său; astăzi avem două institute unul de credit, altul comercial, cu un personal numeros și inteligent, cu trei advocați români, influințînd atît sus, cît și jos prin graiu și exemplu viu, la promovarea intereselor adevărate ale poporului nostru.

În ordinea de zi a urmat alegerea alor doi membri în direcțiune. Au fost aleși d-nii I. Icolan și G. Guira. În comitetul de supraveghere, au fost realeși cu aclamațiune cei din primul an și aume: Dimitrie Ioan, Laur. Barzu, Ioan Micu, Rom. Radulovicu și Vas. Niculescu.

Exhaustat fiind programul, președintele Seb. Olariu dînd mulțumită părintelui curesc pentru rezultatele frumoase obținute și mulțumind d'or acționari pentru sprijinul călduros deciară ședința de închisă.

După aceea ia cuvîntul simpaticul preo-L Laurențiu Barzu, și în termeni aventăți mulțumind conducătorilor pentru inițiativa acest te monumentale instituțiuni și pentru multele ostenele și jertfe aduse întru promovarea greu încercatului nostru popor, roagă prevedința ca să le dăruască viață îndelungată și sănătate ne turburată, ca a puteri îndoit și ofelile se promoveze și mai pe departe interesele bine simțite ale poporului nostru.

Apelează apoi la întreaga adunare îndemnînd ca fiecare să caute din răspuneri a lumina pe oameni asupra foloselor reunitunilor de consum și pe unde nu mai sînt s'au vor fi astfel de reunituni să îndemne a cumpăra cele de lipsă dela acestea, premurgînd însuși cu exemplu faptic.

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Morariu.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe

La comandelă din afară se se adaugă pentru
porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție
recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției
recomandăm modalitatea din urmă.

Nr. 77 ex. 1897
„Hebe“.

[1594] 10—10

„Hebe“

primele izvoare minerale de sodiu și potasiu din Europa este apa bicarbonată alcalină din Sângeorgiu-român (Oláhszentgyörgy) în Transilvania.

Apa s'a analizat de Dr. Folbert în 1858, Dr. Ludvig în 1885 și de Institutul de chimie universitar din București în 1897.

După chimistul Dr. Folbert sursele din Sângeorgiu întrec pe toate celelalte cunoscute pe baza conținutului lor atât de avut în săruri, alcaline, muriatice, bicarbonatate.

După Dr. Sigismund de Illánor apele minerale din Sângeorgiu foarte avute în bicarbonate și cloruri de sodiu și potasiu se folosesc cu mare succes contra: frigurilor învechite, boalelor de ficat și de splină, slăbirea aparatului (tubului) digestiv, funcțiunilor intestinale, hamorhoidelor, anomaliilor menstruale, blenorhoelor uretrale, a cataractelor cronice de plămâni și uter, petrelor vezicale renale, scrofulelor, a tot soiul de debilități nervoase, hypochondriei și a histeriei etc.

După Institutul de chimie universitar din București: „Considerând abundența carbonatului de sodiu și a acidului carbonic liber, apa din Sângeorgiu-român trebuie clasificată între apele cele mai bune bicarbonatate alcaline, și ca un alt moment avantajos, se prezintă conținutul de cloruri (Jodure)“.

Beutura excelentă și recoroitoare se poate folosi și amestecată cu vin.

Depozit principal la Lazar Sajovici în Bistrița. Depozit în provincie: „Concordia“, societate comercială, Ludvig Fuchs în Sibiu, David Sajovici în Beclean, Leo Engelbert în Năsăud, Carl Fromius, Traugott Koos în Reghinul-săseș, Simon Ferencz în Murăș-Osorhei, Dr. Wilhelm Wagner în Teaca, S. B. Löbl în Lechința, Zabolik Gábor în Reteag, Rosenzweig Iacob în Dées, Konya Sándor, Szele Márton în Cluj, Márkus Retter în Dorna-Vatra, Irg. Korház Gyogyszertár în Oradea-mare etc.

Cu ordinațiunile serviciului sanitar superior din România dela nr. 11.844, 11.847 din 1897 s'a permis și în România importul acestei ape.

Prețul unei sticle de litru în Bistrița este 6 cr.

Direcțiunea societății acționare „Hebe“
în Năsăud.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scriserile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Inbire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
 „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
 „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
 2 volume à 32 cr. 64 cr.
 „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
 „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
 „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
 „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Excriere de concurs.

La postul de conducător comercial la „Reuniunea de consum“, asociare în Blaj, devenit vacant, prin aceasta se excrie concurs cu termenul de 1 Decembrie n. 1897.

Doritorii de a dobândi acest post vor avea să alăture la cerere: 1. Atestat de botez; 2. Documente, cari dovedesc calificarea lor pentru asemenea post; 3. Cunoștința limbilor: română, maghiară și germană.

Remunerațiunea conducătorului se va determina prin convențiune specială.

Cererile se se adreseze notarului reuniunii dlui A. C. Domșa.

Blaj, la 12 Septembrie n. 1897.

Pentru consiliul administrativ:

Gavril Pop,

[1927] 2—3

preș.

Un candidat de avocat român

află aplicare, pe lângă condițiuni favorabile în cancelaria avocatului

Dr. George Miclea,
Alibunar (cottonul Torontal).

[1941] 1—3

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitelui și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

- „Balade și Idile“ (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.
 „Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.
 La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipérus Pétur. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervais. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndărătnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârceitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pēcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire

librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.